

Identity Transfer

GALLERI SEBASTIAN SCHILDT

Identity
Transfer
Galleri
Sebastian
Schildt
11 mars
till
2 april
2016

Galleri Sebastian Schildt
Strandvägen 5
114 51 Stockholm

gallerisebastianschildt.se

Trots att vi lever i en modern och upplyst tid, brinner det på många platser i världen. Livsfara, omänsklighet och fruktan driver människor på flykt. Många människor flyttar också av egen fri vilja. Oftast är det arbete, studier eller kärlek som lockar till förändring.

Vare sig flykt eller flytt - är alla individer bärare av kunskap, upplevelser och minnen. Kulturella erfarenheter som berikar och utvecklar med nya tankar och idéer. Under de gångna århundradena har den svenska kulturen kontinuerligt berikats och stärkts av influenser utifrån. Konsthistorien är ett utmärkt exempel på hur viktig inflyttningen av utländsk påverkan varit, injicerad av ny kunskap och avantgarde. Utan impulser utifrån hade den svenska kulturen varit betydligt fattigare. Lika angeläget som det var att ta till vara på människors kompetens då, är det för oss idag. Sverige har på många sätt förstått betydelsen av mångfald och skapat ett öppet och välkomnande samhälle som värnar om de mänskliga rättigheterna. En hållning som är viktigare idag än någonsin då oron i världen ökar.

Smycken är sedan urminnes tider ett universellt kommunikationsmedel och betydelsebärande uttryck. Det kan vara tecken på tillhörighet, en uppvisning av status, prydnad eller ha stark symbolisk innebörd. Vare sig till minnet av en älskad, skapat för ett specifikt tillfälle eller med skyddande och lyckobringande kraft, visar historien på att smycken ofta får följa med i flykten. Kanske osynligt fastsydd i klänningsfallen, kan ett personligt smycke säkra uppehållet för en tid men förhoppningsvis finnas kvar som en bärbar länk till det förflutna.

I utställningen *Identity Transfer* medverkar elva konstnärer som har sitt ursprung i ett annat land och av en eller annan anledning kommit till Sverige. Konstnärerna tar fasta på upplevelser i mötet med sitt nya hemland. Resultatet är elva smycken som visar på många olika känslor som längtan, förundran, utanförskap, men också känslan av frihet.



Dovile Bernadisiute
Litauen, Vilnius

Entry Wall I
Halssmycke
Gjutet glas, syntetiskt band
och silver

Bära rum

Jag är smyckekonstnär och kommer från Vilnius i Litauen. Miljön jag växte upp i är djupt rotad inom mig. Under många år har jag rört mig omgiven av skiffertak och vitt postsovetiskt tegel, stålull som blivit liggande i åratal, gått över tunga betongplattor och dragit handen över inneväggarnas ohyvlade furu täckt av genomskinligt lack. Gemensamt för alla material, är att de vid första anblicken, med sina intrikata mönster, profileringar och behandlade ytor, såg ganska sofistikerade ut. I själva verket var det enkelt och ihåligt. Kakelplattorna och parketten mycket tunnare än vid första anblicken och all struktur och yta anspråkslöst utfört.

Senare i livet, när jag tillbringat tid i flera av världens storstäder undrar jag vad minnet av textur har för betydelse? Jag är intresserad av byggnaderna som finns inom oss själva. När jag flyttade till Stockholm började jag undersöka förhållandet mellan den mänskliga kroppen och rummet, liksom möjligheten för ett objekt, liksom ett smycke, att fungera som medlare i en vardaglig miljö. Särskilt är det rum avsedda för förflyttning och övergångar som upptar mitt intresse; tunnelbanan, flygplatser och andra miljöer vilka symboliserar det moderna och samtida.

Stockholm är en tröskel, ett övergångsrum, både för mig och många andra. Jag söker en direkt översättning av min omgivning att föra tillbaka till den mänskliga kroppen.



Anne-Marie Bernhardt
Danmark, Köpenhamn

Utan titel
Halssmycke
Koppar och silver

Jag är född och uppvuxen i Danmark. Mitt barndomshem var fullt av danska designklassiker. I och med att jag flyttade till Sverige fick jag distans till den strama, danska modernismen. Mitt nuvarande formspråk har vuxit fram som ett uppror mot det danska. I stället har jag påverkats av det lite mjukare formspråket som finns i den svenska designtraditionen.

Mina smycken är organiska och fabulerande men det kvarstår ändå en stramhet i uttrycket. Tidigare hade jag formen som utgångspunkt och nu arbetar jag mer konstnärligt och utgår från abstrakta målningar och teckningar. Min ambition är att upplösa gränsen mellan konsthantverk och konst.

Även om jag bott hela mitt vuxna liv i Sverige slås jag fortfarande av hur olika svenskar och danskar är. Med mitt temperament har jag ibland känt mig utanför. Lite ”too much” som man säger, högljudd och öppen. Men med åren har jag mjuknat och kanske försvenskats lite.



Ingrid Bärndal
Sverige, Stockholm
Tyskland, Stuttgart

Luft under vingarna
Halssmycke
Silver, oxiderat silver,
akvamarin och PLA
(polylaktid)

Min barndoms rötter är svenska, min skoltid och mina tonår tyska. Under åren i Tyskland upplevde jag mitt svenska arv som en mjukhet med prägel av 60-talets tydliga formspråk. Under skolorn och tonårstiden i Sydtykland omgavs jag av förflutna tidsepoker – så långt tillbaka som till 1800-talets Biedermeier.

När jag som ung vuxen flyttade ”hem” till Sverige igen, fanns där i bagaget strimmor av stramhet och jag upplevde en känsla av frihet som var ny för mig. Allt var igenkännbart mjukare, öppnare, och himlen så mycket blåare.

Under åren som gått sedan dess har jag sökt min egen väg och knutit band till naturens skönhet och detaljrikedom. Kanske är det just de stora kontrasterna i den svenska naturens årstidsskiftningar som lockar och bjuder in till inspiration.

Jag har en känsla av svenskhet när jag är i Tyskland och tyskhet när jag är i Sverige. Min upplevelse är att jag är både och, utan djupa rötter. Jag har ”luftrötter” och är helt enkelt hemma just där jag befinner mig.



Kuki Constantinescu
Rumänien, Bukarest

*I never dreamed that
you'll leave in the summer*
Brosch
Olja på aluminium, silver,
stål och natursvamp

"Alla paradiser går förmodligen alltid förlorade. Det enda eviga är deras nostalgi".

Octavian Paler

Jag bodde i samma hus från det att jag föddes tills jag fyllde 25 år, sedan gifte jag mig och flyttade till Sverige. Jag drömde aldrig om att flytta, min nyblivne mans familj var redan här och det ingick i planerna att vi skulle komma efter.

Att lämna Rumänien innebar en svår och stor separation. Det var först på avstånd och med distans som jag förstod vilken betydelse min uppväxt hade för mig. I Rumänien bor man oftast i samma hus hela livet och min familj bor fortfarande kvar. Vi barn var alltid utanför vårt hus och lekte på gatan, på morgnarna, dagarna och kvällarna, utom när vi var i skolan.

Idag är jag utan land, jag känner mig inte hemma någonstans. Ändå har jag två hemländer. Varje år reser jag tillbaka till Rumänien för att hälsa på min familj och känna in min barndoms gata. Första åren i Sverige räknade jag dagarna. När jag kommer tillbaka är det ändå inte som förut. Jag känner inte igen mig. Visserligen talar jag samma språk, familjen bor kvar och några av mina vänner, men huset ser inte ut som det en gång gjorde.

Vi människor förhåller oss olika till vårt förflutna. Några vill glömma och andra blir som jag. Väldigt nostalgiska.



Carolina Gimeno
Chile, Valparaíso

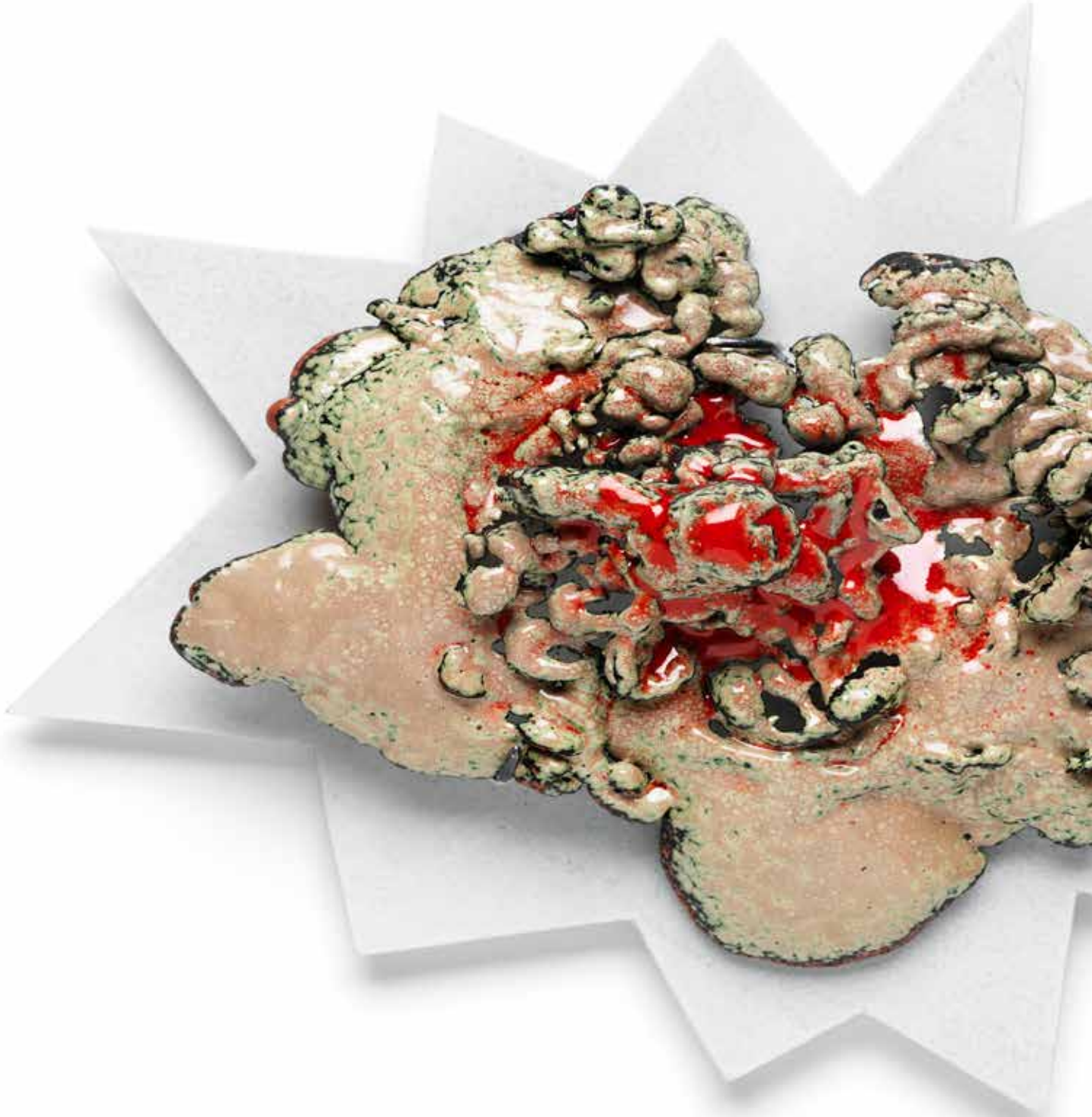
Half bullet locket
Halssmycke
Silver, bomull och silke

“Jewellery is particularly well suited to signifying something that remains hidden from others. Only the initiated recognise the biographical and personal significance of a piece of jewellery. Hence jewellery is suited to being used as a sort of secret language.”

Tilman Habermas

Att bära smycken, precis som kläder, är mer än bara något dekorativt. Det är ett medvetet val, som kommunicerar grundläggande mänskliga behov, hjälper oss att uttrycka vilka vi är, samt konstruerar och fullbordar vår identitet. Halssmycket *“Half bullet locket”* refererar till känslan av tomhet som infinner sig vid tidpunkten för uppbrott. Det är en känsla som genereras av förlusten av kända kulturella eller geografiska referenser. Likväl kommer nya erfarenheter att upplevas. Tomrummet ger individen insikt för att fyllas med nya värdefulla erfarenheter, som minnen, information och koder för beteenden, vilka tillsammans bidrar till att forma en identitet.

De två ciselerade hålrummen i form av halva patroner, representerar en dubbel inverkan på bröstet, liksom en uppmaning till information. Dessa två halvmärken, tydligt markerade i den vita och rena metallen, syftar till att åkalla motsatserna - tomhet och mottagande. Under resans gång fylls hålrummen av influenser genom att vi som individer befinner oss i ständig utveckling, i utbyte med andra och den kulturellt föränderliga världen.



Agnieszka Knap
Polen, Szczecin

Oj!
Brosch
Silver, koppar, emalj
och målad aluminium



Är du svensk nu?

På en middag får jag frågan om hur länge jag har bott i Sverige.

- Trettio år, svarar jag.

- Oj! Så länge - då är du svensk nu!

- Nej, det är jag nog inte.

-Vad är du då?!

Jag dröjer med svaret.

- Jag är mig själv, antar jag.



Jasmin Matzakow
Tyskland, Aachen

Memories of healing
Halssmycke
Granved och hästtagel

Jag är hälften tysk och hälften grek, uppvuxen i Tyskland och bosatt i Sverige med en grekisk partner. Mitt livs blandning av länder och kulturer har varit utmanande och berikande, både personligt och professionellt. Under många år, trodde jag att jag behövde positionera mig i förhållande till de olika kulturerna, försöka förstå skillnaderna och dessutom lyckas med att överlappa dem. Det var först nyligen jag insåg att det är ett förhållningsätt som har sina begränsningar. Istället tillåter jag mig att sjunka in i de olika kulturerna och fascineras av det jag inte förstår.

Halssmycket definierar det utrymme som bäraren upptar och det som återstår till en annan i ett möte. Där uppstår en spricka - ett mellanrum.



Thomas Raschke
Tyskland, Schwäbisch Gmünd

Monstrans
Halssmycke
Glödgd järntråd,
mässing och plast

Jag kommer från en liten stad i Sydtyskland. Både mina föräldrar och farföräldrar var guldsmeder. Min barndoms stad är katolsk precis som många andra städer i området och jag växte upp omgiven av stora medeltida kyrkor. Det var ornamentik och stenfigurer överallt. Inuti kyrkorummen fanns det guld, silver och ädla stenar som visade hur viktig och värdefull gud, tron och kyrkan var. Än idag är kyrkan en plats för guld och silver, smycken och konstföremål och det är fortfarande katolska kyrkan som håller stadens guldsmeder sysselsatta.

På altaret brukar det stå en monstrans. En monstrans är ett liturgiskt föremål i form av ett kors med ett ornament som ser ut som en sol. I korsformens mitt finns en dosa med glaslock. Genom locket kan man se oblaten som utgör en del av nattvardsfirandet. Ordet monstrans kommer från latin, monstrare, och betyder visa. Att visa guds verk i bilder, skulpturer och föremål är elementärt i den katolska traditionen. På samma sätt är ”att visa” grundläggande för en konstnär.

Trots att det är över tio år sedan jag flyttade till Sverige är jag fortfarande upptagen av relationen till mitt ursprung. Dagligen rannsakar jag förhållandet till mitt hemland och Sverige på nytt. Jag vill få klarhet i vem jag är och var jag är. Redan i Tyskland började jag arbeta med järntråd som kommentar och motbild till klassiskt silversmide. Mest byggde jag tekniska objekt som brandsläckare, kaffebryggare eller fotoapparater. Sedan började jag göra kannor, skålar och kandelabrar där till och med stearinljusen var av järntråd för att tydligt neka all funktion.

I samband med en av mina första utställningar i Sverige fick jag höra talas om luffarslöjd. Jag hade igen en aning om vad det var och häpnade över att det finns en svensk gammal tradition av järntråd. Det var också första gången jag kände att det finns en länk mellan min ursprungliga utbildning som guld- och silversmed och mitt arbete. Lika självklara framstod banden mellan mitt tyska arv och Sverige. Mitt arbete som konstnär innebär en fantastisk möjlighet att få uttrycka en undersökande relation. Trots att jag inte är troende katolik, har jag ändå skapat ett kors i form av en monstrans och i den lilla dosan av mässing på korsets mitt ligger plastjuveler ur min dotters leksakslåda.



Aktham Salah
Syrien, As-Suwayda

The little frog
Halssmycke
Silver

En sommardag för ungefär tjugo år sedan, sprang jag ut för att leka, på samma sätt som jag alltid brukade göra, genom trädgården ner mot gräset där järnekarna växer sig så höga att de nästan når himlen.

Trots att det är länge sedan, minns jag klart och tydligt, några små grodor som sökte skydd från solen vid den lilla dammen precis bakom bersån i bortre delen av vår trädgård. En av grodorna lämnade säkerheten i den fuktiga bädden av mynta och portlak och började klättra i vad som för den lilla grodan måste ha varit en bjässe till järnek. Grodans plågsamt långsamma och obevekliga klättring på vassa eklöv med små tunna ben och simhud gjorde mig förundrat imponerad. Från det ögonblicket, har jag alltid identifierat mig med den bräckliga varelsen som vågade trotsa den taggiga järnekens löv för att söka något annat. Upplevelsen av det fragila och fantastiska lilla djuret har givit mig både kraft och mod när jag stått inför svåra utmaningar.

Idag när många av mina landsmän klättrar upp för höga stammar och tar sig över Medelhavet för att nå Europa i löfte om en ljusare framtid, precis som jag gjorde, kommer obevekligen tankarna på ens egen dödlighet och jag kan inte låta bli att tänka på den djärva lilla grodan. Vad jag önskar att alla som försöker att ta sig över haven kunde förvandlas till små grodor och överleva de mörka djupen och slutligen komma i säkerhet.



Pamela Wilson
Australien, Sidney

Up Over & Down Under
Hals Smycke
Koppar, emalj, keramik
och sten

Mitt halsband kan ses som en livsresa. Efter att ha bott halva livet i Australien och halva livet i Sverige är min identitet präglad av båda länderna men även av platser och kulturer däremellan. Halsbandets färgskala är australisk med jordiga, mustiga färger i brunt, gult och orange. Halsdelen ringlar som en svart orm. De långa ihåliga rören liknar ”didgeridoos” vilket är det uråldriga australiska blåsinstrumentet bestående av långa trårör som spelades av aboriginerna. Kopparna är från Kina, en kultur som funnits länge i Australien men som även var en del i mina resor till Sverige med ”stop overs” på asiatiska marknader och tehus. Stenar har alltid varit en viktig del av min identitet. Som ung och nyanländ i Sverige arbetade jag i en stenbutik och där öppnades hela världens stenkollektion för mig. Därför finns geoderna med här. I Sverige lärde jag mig att väva och det sammanlänkar allt jag gör.



Annika Åkerfelt
Finland, Mariehamn

Ett språk för en språkflykting
Halssmycke
Silver, porslin och biskvi

Att flytta till Sverige var helt odramatiskt för mig, allt blev bara lättare. Den drivande kraften att flytta från Finland till Sverige var möjligheten att få studera det som intresserar mig på mitt modersmål.

Finland och Sverige har både likheter och olikheter. Just så lika eller så olika som kontexten kräver, lite ”å ena sidan och å andra sidan” eller ”så lika men ändå så olika”.

Trots det kände jag mig betydligt mer hemma i Göteborg än i Finland på oändligt många sätt. Jag är väldigt tacksam över mina studier i smyckekonst och konsthantverk som fått mig att flytta runt. Det har varit nyckel som öppnat upp för nyfikenhet, möten och möjligheter.

Smyckekonst och form är också ett språk – ett språk för en språkflykting. Material har alltid intresserat mig och porslinet har blivit lite av mitt signum. Ända sedan studietiden har jag utforskat materialet och utvecklat nya former.

Galleri Sebastian Schildt

Identity Transfer är den första utställningen på Galleri Sebastian Schildts nya adress, Strandvägen 5.

Galleri Sebastian Schildt grundades 2010 och är en central arena med målsättningen att visa upp det främsta av samtida smycken, silver, konst och konsthantverk.

Utställningen *Identity Transfer* på Galleri Sebastian Schildt är en del i *Open Space – Mind Maps. Positions in Contemporary Jewellery*, Smyckekonst 2016, som arrangeras av Nationalmuseum. På ett tjugotal olika museer och gallerier i Stockholm pågår parallella utställningar med samtida smyckekonst vilka alla ingår i samma stora och unika manifestation.

Publikationen av katalogen Identity Transfer har gjorts möjlig genom bidrag från Kungliga Patriotiska Sällskapet. Varmt tack!

Texter: Dovile Bernadisiute, Anne-Marie Bernhardt, Ingrid Bärndal, Kuki Constantinescu, Carolina Gimeno, Agnieszka Knap, Jasmin Matzakow, Thomas Raschke, Aktham Salah, Pamela Wilson, Annika Åkerfelt

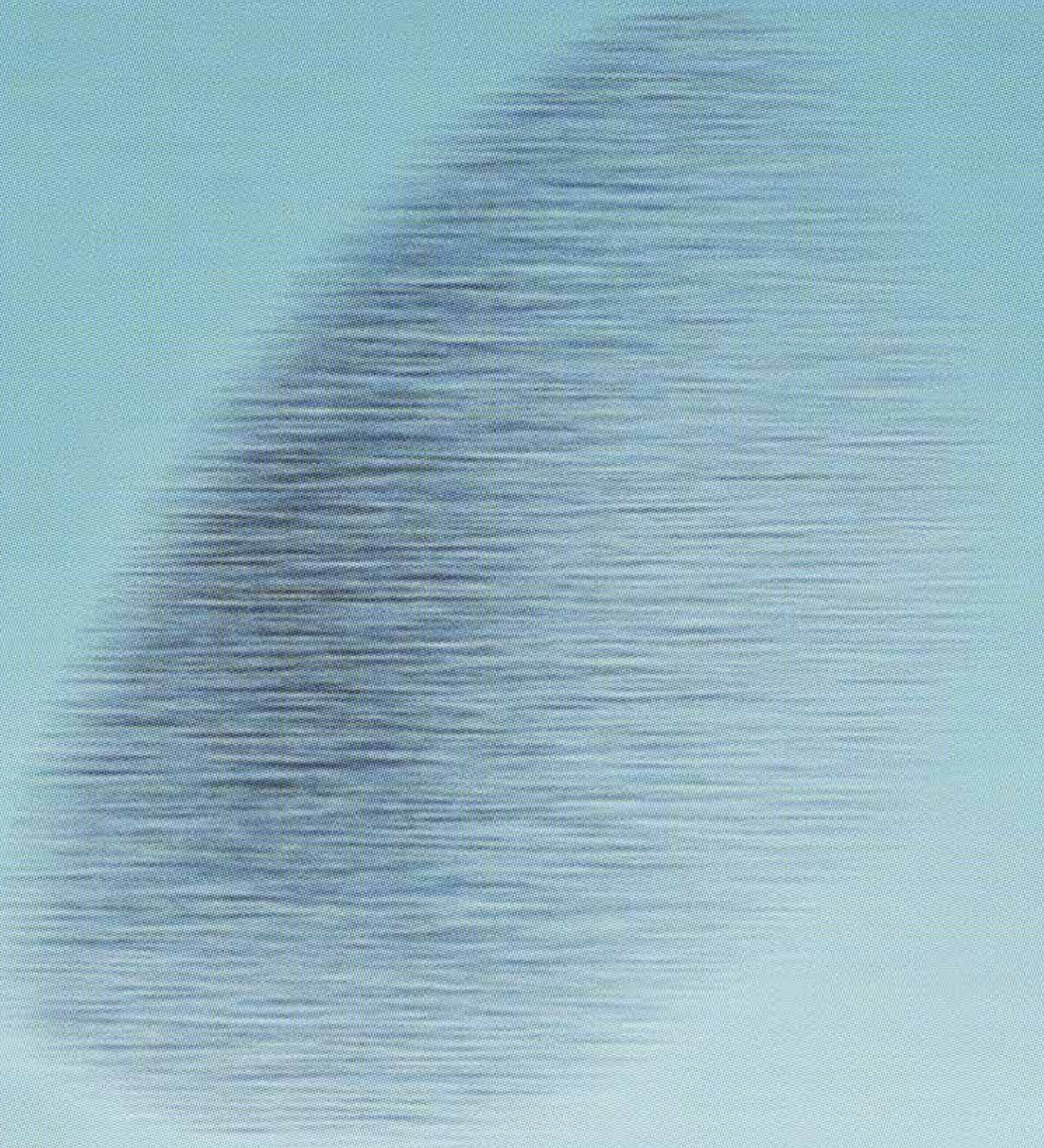
Grafisk formgivning: Sophia Wood

Fotografi: Per Myrehed

Produktion: Sebastian Schildt, Dorota Liszke och Sofia Silfverstolpe

Tryck: Skaraborgs Offset 2016

gallerisebastianschildt.se



Identity Transfer
11 mars till 2 april
©2016 Galleri Sebastian Schildt

gallerisebastianschildt.se